

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
Hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői Iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Az országgyűlés egybehívása.

Pécs, 1901. szept. 11.

A hivatalos lap mai közlése szerint az új országgyűlés egybehívása tárgyában Ő Felsége a köztörvényhatóságokhoz és az önálló képviselőküldési joggal felruházott városokhoz a következő *meghívó levelet* bocsátotta ki:

MIELSŐ FERENC JÓZSEF
ISTEN KEGYELMÉBŐL AUSZTRIAI CSÁSZÁR,
CSEHORSZÁG KIRÁLYA s. a. t.
és
MAGYARORSZÁG APOSTOLI KIRÁLYA.

Kedvelt híveink!

Uralkodói kötelemeinkhez tartozván az ország törvényeinek hű és pontos végrehajtása fölött örködni:

Minthogy az 1848. évi IV-ik t. c. 1. §-a az országgyűlést évenként Budapestre egybehívatni rendeli és minthogy számos függőben levő kérdés mielőbbi megoldását a nemzet erkölcsi és anyagi érdekei sürögősen követelik:

Magyar minisztertanácsunk előterjesztésér e elhatároztuk, hogy az ország főrendeit és képviselőit *a folyó év október havának 24-ik napján megnyitandó országgyűlésre* Budapest székesfővárosunkba egybehívjuk.

Minekfolytán Nektek ezennel komolyan meghagyjuk, hogy haladéktalanul

megtegyétek mindazokat az intézkedéseket, a melyek a törvény értelmében szükségesek arra, hogy az 1874. évi XXXIII. és az 1899. évi XV. t. cikkek által rendelt módon és a fennálló törvények által meghatározott számban megválasztandó képviselők ezen az országgyűlésen megjelenhessenek és a törvényhozás működése a mondott napon és helyen akadálytalanul megindulhasson.

Kikhez egyébiránt királyi kegyelmünkkel kegyesen hajlandók maradtunk.

Kelt Budapest székesfővárosunkban, ezerkilencszázegy év szeptember havának 9-ik napján.

Ezzel kapcsolatban ugyancsak a mai hivatalos lap közli *Szell* Kálmánnak, mint belügyminiszternek valamennyi központi választmányhoz intézett körrendeletét, melyben az 1874: XXXIII. t.-cikk 56. § a alapján az általános *képviselőküldésokről a folyó év október hó 2 től 11-ig bezárólag terjedő tizen napi időköz* tűzi ki és kitanítja őket a kuriai biráskodásról szóló törvény rendelkezései felől.

A német komandó.

Pécs, 1901. szeptember 11.

A „császár kabátjába“ bujtatott magyar fiúk ezrei vonulnak át a városon, hogy a legfelsőbb hadur előtt megmutassák, mit tudnak — a vezéreik.

Mi laikus szemlélők ezekről a vezérekről csak azt látjuk, hogy mást se tud-

nak, mint németül kommandirozni a magyar fiukat, pedig hát nem kell ahhoz valami nagy stratégiai tudomány, csak egy kis emberismeret, hogy belássuk, miként a mai kor néphadseregeit győzelemre vezetni egy kis lelkesülés nélkül nem lehet; de hogyan lelkesüljön az a magyar fiú életének föláldozásáig, mikor erre fölléne éppenséggel nem kedves, idegen nyelven nógatják.

Persze az unalomig elkoptatott frázis az, hogy a monarchia érdeke megköveteli a hadsereg nyelvének egységes és német voltát. Azok, a kik meghunyászkodnak a bécsi parancsszavak előtt, komoly képpel és mint nagyértékű politikai élelétést akarják beadni a nemzetnek azt az elvet, hogy a két ország nagyhatalmi állása követeli meg az egységes nyelvet. És — mondják tovább e nevezetes politikusok — miután a monarchiában németül értenek a legtöbben, ennél fogva a hadsereg vezényleti és igazgatási nyelve nem lehet más, csak a német.

Pedig még csak ez utóbbi állítás sem igaz. Magyarország ötven százaléknál jóval több a magyar, míg a németiség alig tizennégy százalék: a magyar hadkötelesre ilyen viszonyok mellett mégis a német katonai nyelvet erőszakolni, nyilvános arculesapása a magyar nemzet jogainak. A mi pedig Ausztriát illeti, ebben a zürzavaros országban, a melyet még ma németül kormányoznak, mindössze csak har-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Francia irodalmi métely.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtta: Végh Lajos.

Bismarck, habár leverte a franciákat, illetve a szédelgő francia császárságot, nem vonakodott alkalom adtán elismerni szellemi nagyságukat. Így egyszer tá salgás közben határozottan kijelentette, hogy csak francia regényeket olvas, mert ezekben folyton változik a helyzet és a sok elvont okoskodás, meg a fárasztó bölcselkedés helyett — mivel a német és angol regényekre célzott — cselekményt követ; a párbeszéd pedig rövidke és elmések.

Nos ezt így általánosságban mindnyájan aláírhatjuk; ámbar a mi Jókaink regényei nagyobb részét versenyen felülinek mondhatnók, ámde az érdekesség mellett izlést, eszményt és erkölcsöt is követelünk a regényektől, még a franciáktól is! Éppen ezért részemről — bizonyára sok hasonló gondolkozású olvasó nevében is — tiltakozom az újabb francia regényirodalom egy részének izléstelenlensége, meztelenkedése, szemétturása s főleg a rossznak diadalra juttató ledér irányzata ellen, mely a magyar társadalmat is

erősen mételyezi. Egyes francia regényírók ugyanis már nem is szerepeltetnek műveikben valamirevaló tisztességes embereket, még kevésbé kiválóbb jellemeket; hanem a romlottjából válogatva össze az egész visszataszító személyzetet, úgy tüntetik fel az igazi francia társadalmat, mintha az jobbára elfajult emberekből állana; sőt, hogy ilyenek egész biztosan magukhoz bírják ragadni az állam vezetését is!

Én azonban láttatlanra is, a nélkül, t. i. hogy valaha járhattam volna Franciaországban, vágyam és csodám tárgyában a nélkül, hogy a francia társadalmat közvetlenül ismerném, csupán ez ország történetét meg nagy szellemi kincseit véve alapul és szívem sugallatát követve, a francia gloir, esprit, geniálitás és az ott tudtom szerint még eléggé éber vallásosság nevében tagadom, hogy a francia, sőt a párisi társadalom jelleme is oly nagymérvű lealacsonyításra lenne méltó.

De egyuttal tiltakozom az oly fajta, durva, köznapi s erkölcsrontó műveknek magyarrá való fordítása ellen is, kérve kérve a magyar társadalmat, mely oly könnyen kerül az idegen szellem hálójába: óvja magát, különösen pedig az ifjúságot e kábító gyalázatos lelki mérgektől!

Nem vagyok pap, sem szigorú erkölcsbíró; de valósággal undorítóknak találom ama műveket. Ugy képelem, hogy a ki fiatal, az író által befolyásolható lélekkel olvassa Catull

Mendés, Gyp (Martel de Mirabeau grófnő) Guy de Maupassant és társaik regényeit, melyek nélkülözik Zola műveinek nyerseségei mellett, ezek nagyarányúságát s tanulságosságát; ha napról-napra tapasztalatlansággal habzsolná a fiatal, könnyen hívő kedély amaz urak és hölgyek mételyező iratait: eszményei porba hullának; hitevesztett, lelketlenül önző, minden nemest kinevető, minden embert csak alant járó vágyainak eszközéül tekintő »bété humaine«-féle lenne belőle.

Zola legalább elbuktatja a gonoszt s általában ilyenformán beszél: »A munka minden! Ez legyen istenségetek!«

De Maupassant egy művéből ezt tanulhatjuk: »Az én minden! Ez legyen istenség! Csakis ennek érdekében dolgozzál, bármilyen tilos uton is; kellő óvatossággal, még a rosszkeblűség is mindig diadalmaskodik; mert a társadalom bár tudja, vagy legalább sejti, hogy gazember vagy: biztosra várható sikered előtt meghajol — s te boldog leszel!«

Ám, ha a francia társadalomban ez ördögi tan, — a mi hihetetlen — uralkodnék, ez erkölcsi rothadást nem dédelgető érdekesítő regényekkel ápolni, hanem a legélesebb satyrával ostromozni kellene. Ez a hivatása, ez a kötelessége egy igazi írónak.

A ki ily ördögi tant tollával támogat: az önkénytelenül eszményeket rombol. És a ki eszményeket rombol, hogy egyszer én is

minchat százalék a némettség. Ellenben ha csehet, morvát, tót, lengyelt és szlovént egybeveszünk, ezek a népességnek ötven egy százalékát adják ki. Ha ezekhez az ausztriai horvátokat és szerbeket is adjuk, egész tisztán kidomborul Ausztria nyelvi helyzete és egész tisztán meglátszik, hogy a szlávssággal szemben elenyésző kisebbségben van ott a némettség.

E szerint a német nyelv többségéről való beszéd még Ausztriában sem igaz, Magyarországon pedig tudatlanság róla még csak beszélni is. A politikai bujkálás gyomra még beveheti az ilyen valótlan-ságot, de a statisztika nem, mert ez a számok kérelhetlen igazságán alapszik.

S mikor az egységes német nyelvezetű hadsereg híres pártolónak ez az évre meg van döntve, akkor a monarchia nagyhatalmi állására apellálnak. Mindig arra szoktak apellálni, ha sarokba szorulnak. Itt is azt mondják, hogy az egységes nyelv nélkül nem operálhat a hadsereg és csökken a véderő hatalma. Zöld beszéd. Mintha nem különb katona volna magyar vezetés alatt a magyar fiu, mint azon nyelv alatt, amelyet van oka gyűlölni s amelyet ökölrel vernek a fejébe! Mintha volna egyetlen magyar rohamoszlop, a melyet a Gotterhalte jobban lelkesítene, mint a Rákóczy induló! És vajjon a hármasszövetség csapatai valamely komoly aktusban mind az osztrák vezényszavakat fogják-e követni? Bizonyára nem. S miért lehet a magyar honvédség két nyelven, magyar és horvát vezényszavon? Hát itt hova veszett vajjon az a nevezetes nagyhatalmi állás? Vajjon Sebastopol alatt az egyesült angol, francia és török seregek miként bírtak sikeresen operálni egységes vezényszó nélkül? Vagy a szent szövetségnek három nyelvű csapatai Napoleon ellen? Vagy legutóbb Kínában a hét nagyhatalom ötnyelvű csapatai miként bírtak dolgozni s hogyan tudott boldogulni a német fővezér japánnal, muszkával, franciával, angollal?

realista, kiméletlen módon, nyersen tejezttem ki magamat: az szellemi hóhér!

Ha pedig nem igaz az az ördögi tan: akkor rosszlelkűség, vagy eszelősség annak hirdetése . . .

Őnök azonban minden valószínűség szerint bizonyítást követelnek: van-e oly hitvány irányu francia regény? Igen is van.

Nem szívesen bizonyítok ugyan; mert megtörténhetik, hogy egy pár felette kíváncsi ember csak azért is elolvassa az általam megnevezendő s megostorozandó művet, de talán mégis nem lesz annak oly mérgező hatása, ha boncolásommal jó előre egy kis ellenméréssel szolgálak.

Guy de Maupassant »Bel-ami« Szép barát »Asszonyok kegyence« művéről van a szó, a mely regénynek hőse Duroy György: kiseszü, néhány évet Algirban szolgált, volt francia altiszt, szépségeért ismerősei körében »Szép György« névvel kényeztetett, kéj-, de főleg pénzvágó svihak, ki mint hírlapíró egy kétes híru bankárlapnál — furfangjaival és nőhódító kalandjaival vagyonszá, majd tekintélyessé, első nejének jó ideig türt szeretőjétől — La Roche külügyminisztertől — nyert becsületrenddel köztiszteletűvé lesz, s ennek a révén legujabb, de legidősebb szeretőjének — főnöke feleségének — szép és dús gazdag lányát szöktetéssel második feleségül nyeri; midőn pedig ifju nejével a bámuló tömeg között a templomi esküvőről hazatérőben van,

Mindenütt lehet minden, csak éppen az nem lehet ebben az oly rettenetes „nagy hatalmi“ monarchiában, hogy a hadsereg magyar része magyar nyelven vezényeltesse! Ettől a hideg rázza ki Bécset, mert fél tőle, mert meg van ijedve. És elég szomorú, akadnak magyar politikusok, akik ennek az egészen más érdekű félelemnek az indokát mézes madzagként a monarchia nagyhatalmi állása nevében akarják beadni a nemzetnek. Nem jó magyar az pedig, aki ilyen beszél, mert beszédének kétségbevonhatatlan tények és a statisztika ellentmondanak. A magyar nemzetnek első kívánságai közé tartozik, hogy fia a haza szolgálatában való kötelezettségüknek a haza nyelvén tegyenek eleget és e kívánság igazát semmiféle álörök vagy csala fiata beszéd nem tudja megdönteni.

Képviselőválasztási mozgalmak.

Pécsett, 1901. szeptember hó 11.

A pécsi képviselőjelölés. Lapunk tegnapi számában közöltük, hogy a pécsi szabadelpárt végrehajtó bizottsága tegnap d. u. 5 órakor ülést tartott a választási előkészületek tárgyában. Ezen az ülésen a párt végrehajtó bizottsága *Little József* indítványára egyhangulag elhatározta, hogy a szabadelpárti választóknak képviselőjelöltül *Erreth Jánost* fogják ajánlani, miután *Aidinger János*, a jelenlegi képviselő a pártelnökséghez intézett levelében kijelentette, hogy átérzi azt, miképp ismeretei, tudása nem voltak elegendők, hogy ezen várost méltóképen képviselje az országgyűlésen, de anyagi helyzete sem áll arányban a képviselővel szemben táplált igényekkel: ezért a képviselői megbízatásra továbbra igényt nem tart.

A szabadelpárt jelölő gyűlése pénteken, f. hó 13-án d. u. 4 órakor lesz a Vigadó nagytermében, hol megtörténik a párt-szervezés, a képviselőjelölt kikiallítása s határnap kitűzése a volt képviselő beszámolójának s az új jelölt programbeszédének megtartására.

Értesülésünk szerint a volt képviselő f. hó 22-én (vasárnap) délelőtt fogja beszámoló-

jelenlevő első s állandóbb kedvesére, a sikkes és kedves — férjes — Marellnére sandit, mintegy ígérve — s gondolva is! — e tekintetével: »Azért nem szakítok veled . . .«

Ez dióhéjban a jellemrajza a hősek, kinek a környezete is méltó hozzá: a férfiak egy hírlapírókból, képviselőkből s pénzzel nagyban manipuláló emberekből álló prédaléső banda; a nők pedig házasságtörő asszonyok.

A műnek legtisztább alakja még Susanne — a második feleség — akarna lenni, a ki azonban mintegy felbízta Duroyt az első nejtől való elválásra s a ki csak úgy lehetett e férfinak felesége, hogy egy éjjel hozzá szökött. Suzanne anyja — Valter bankárné — a legujabb, de megunt — és soha nem is szeretett — kedves, féltésből hevesen ellenzi a házasságot, még a szökés után is; de a férje ezen, egyszer már az agyában keserű kritikaként megvillant gondolat által vezetett: »Ez a gazember még sokra viheti« — így szólt a dühöngő asszonynak: »A dolgon már nem segíthetünk . . .« és ellenkezés nélkül odaadja a leányt — a magában megvetettnek; holott lányának még csak pár napja is derék marquis kérője volt.

Am Maupassant maga is sokallani látszik a romlottság e halmazát, és hogy legalább Susannet megmentse az elítéléstől, azt állítja, hogy — a Duroyra különben régóta vágyakozó leánya — szöktetőjével egy távoli

ját tartani, az új jelölt pedig ugyanaznap délután mondja el programbeszédét.

Brázay Kálmán köruton. Ma kezdte meg *Brázay Kálmán* körutját a pécsi járásban, hogy elmondja programját a választó közönségnek. Mint értesülünk, négy községet járt ma be u. m. Szabolcs, Páspók-Bogád, Romonya s Árpád községeket; mindegyikben örömmel várták s szép számmal jött össze a közönség, bár ép hetivásár volt Pécsen, mikor a közeli falvakból a városba szokott bemenni a nép. — Különösen érdekes volt a látogatás allatt az, hogy a programbeszéd hallgatóközönsége tulnyomóan választói jogosultsággal bírókból állott, a kik figyelve hallgatták a programbeszédet, örülve, hogy képviselőjelöltjükkel, ki érdekükben, de az egész járás érdekében is oly sokat tett és fáradott képviselőisége ideje alatt — ismét találkoztak. Mind a négy község lelkesülten várja az időt, hogy *Brázay Kálmán* bizalmukkal újból megtisztelhesse. *Brázay* körutját holnap a hetényi és somogyi körjegyzőség községeiben folytatja.

Tudományos apróságok.

— Felfedezett piramisok Amerikában. — A zene befolyása a vérkeringésre. — A párisi muzeum gorillája. — A legöregebb fa. — A bor legendája. —

Budapest, 1901. szept. 11.

Igen fontos kulturhistóriai felfedezésről tesznek jelentést Amerikából, hol Sonora tartományban (Mexico) őserdőben egy piramist találtak, melynek alapja 4350 láb, magassága 750 láb, alapjától csúcsára kigyószzerűleg kanyarodó ut vezet. A külső falak igen nagy gonddal faragott gránitból készültek. Nem messze e piramistól van egy egyenlő magasságú hegy, a mely tökéletesen szikla-lakásokká van átalakítva. Száz meg száz kisebb 15—16 láb széles, 10—18' hüvelyk hosszú terek vannak nagy gonddal bevágvva a sziklákba. A szobák 8 láb magasak, nincs ablakuk és csak egy bejáratuk, a falakon hierogliphákat és emberi alakokat látni bevéve. Számos kőedényt találtak a szobákban szanaszét szórva. Hogy mily időből és minő néptől származnak ezen emlékek, eddig nem volt eldönthető. Azt hiszik, hogy Magos nevű indian törzs munkái ezek, a mely néptörzs ma is él még Sonora déli részeiben és különös erkölcsösség, szorgalom és mértékletesség jellemzi őket; elég értelme-

taluban töltött egy-két hét alatt testvérként élt, a kit azonban Duroy ördögi számító természetűe folytán lehetetlen elhinni.

(Ezt különben Maupassant — úgy hiszem — nem nagyon bánja; csak minél több haszna legyen a regényeiből.)

A bántó, brutális jelenetek, mikor p. o. Duroy Marellét — állandó kedvesét — megveri, mert ez ellenzi Susanneal tervezett házasságát és szemére veti végül a csél-csap ferfiának, hogy ezért tartotta-e őt ki; midőn Duroy Walterénak gorombán odadobja, hogy megunta, mert ekkor már biztos Suzanneról, hogy az övé lesz; de különösen egy kínos templomi jelenet: az izléstelenség, hogy mondjam, izléstelenség netovábbjai.

Duroyt ugyanis első neje, Madeline, a kinek — még mint Forestier hírlapíró kiválóan szellemes feleségének — segélyével írta meg Duroy első feltűnő cikkét, felbuztatja, hogy a koros Walterénak, a lap igazgatójának neje — közös vagyoni érdekükből — kissé udvaroljon. A szép férfi hazug hizelgéseire a különben vallásos asszony végre egy templomban ad találkat, hol Duroy egy oldaloltárnál melléje térdelve, banális trázisokban sugdos fülébe szerelmet szinlelő önlengéseket. Walterén küzd magával, nagynehezen elküldi maga mellől egy időre Györgyöt, hogy fel ne tűnjek; aztán pedig felugrik s a kifélt menő papot rimánkodva kéri azonnal való meggyónatására. A pap vonakodik, mivel ez nem a

sek, irástudók, vannak matematikai és asztronómiai ismereteik.

Ismételve konstatálták már a zenének üdvös befolyását az ember vérkeringésére. Dr. Dogiel sokat foglalkozott e tárggyal és érdekesek ebbeli észleletei, a melyek azt mutatják, hogy a zene az állatok véredényrendszerére és idegzetére is hasonló befolyást gyakorol. Gyorsítja az ér és szívverést, változásokat idéz elő a vér nyomásában s a lélegzést megkönnyíti. A halak különös megszólamlása, a békák zajos kuruttyolása és a madarak élénk éneke a pázrás idejében mélyebb értelmet nyer a mondottak tudata által. Ezek hangjuk által mintegy fölforralni igyekeznek választottaikban a vért, hogy irántuk szerelemre gyuladjanak. Dogiel azt hiszi, hogy a hatás a gerincagy idegeiből indul ki, a melyekre a zenehangok közvetlenül gyakorolnak hatást. Megint csak felmerül a már Saul ideje óta szelöltetett kérdés, vajjon nem lehetne e a zenének ezen hatását gyógyászati célokra felhasználni? Tényleg ismeretesek olyan esetek, a midőn lelegzési nehézségekben szenvedő, vagyis asztmatikus betegek jó zene hallatára jelentékeny javulást éreztek.

A párisi természetrajzi múzeum menageriája részére egy fiatal gorillát szereztek be, mi az első eset, hogy a franciá földön az emberidomú majmok e nevezetes faja él. Milne-Eduards, a nagy hírű zoológus tanulmánya tárgyává tette ezen ritka állatot és a francia tudományos akadémia egyik ülésén ismertette. Ezen állatnak tanulmányozása, mondja ő — igen érdekes nemcsak a zoológusra, hanem minden művelt emberre nézve is. Kora: körülbelül 3 éves, megvannak az összes tejfogai, ebfogai hosszúak és élesek, túlhaladják a zápfogakat. Jelleme eltér egészen a csimpanzétól és az orangutánétól; míg ezek a fogságban szelídek és barátságosak, a gorilla vad, mogorva és brutális. Öröjének nem mutatta még a vonzalom legkisebb jelét sem, nem engedi magát megérinteni a nélkül, hogy ellenszegülést ne mutatna, a barátságos cirógatást harapással viszonzozza. Nem vesz részt a többi majmok játékában, házában csak egy s ugyanazon sarkában tartózkodik többnyire ülőhelyzetben, hátát a falhoz támasztva; helyéből csak akkor távozik, ha eledelt nyujtanak elébe, vagy ha azt keresni kénytelen. Ajkai nem oly mozgékonyak, mint a csimpanzé, de szemét folytonosan mozgatja. Szem-

rendes gyóntatási idő; de mert Walterné nem tágit s halkán előadja, hogy őt egy férfi üldözi: a pap végre enged a könyörgésnek és meggyóntatja az örvény szélén álló, zokogó nőt. Duroy ezt nézi távolabbról és látja azt is, hogy Walterné hátra sem nézve, kirohan a templomból. Nem fut utána, mert így gondolkozik az ő — prédájában nem kételkedő — perverz lelke: »Ma a papé, holnap az — enyém!« E helyett a lassan kifelé menő pap elé kerülve, így támad rá:

»Ha nem lenne ön pap, most kiméletlenül felpofoznám« s azután füttyörészve megy ki a templomból.

És egy ilyen elfajult, jellemtelen embert diadalról diadalra vezet az író. Nem kiméli meg tőle még a templomot sem . . . !

A »Vie Française« — Francia élet című boulevardlapnak Duroy egy ideig csak tudósítója, később azonban, midőn a lap pénzügyi s politikai ravasz csellogásaival befolyásossá lesz: már vezére, ki ha másként nem lehet, hát felesége külső tisztessége árán, minisztert buktat, Laroche külügyér személyében; kinek különben miniszterré levésében, illetve az előbbi miniszteriumnak megbuktatásában a Françaisnak és Duroynak (még inkább Duroynénak) nagy része volt.

(Vége köv.)

öldökei igen nagyok, orra lapos, orrlyukai oly rendkívül tágasak, hogy egészben igen különös kinézést és arckifejezést kölcsönöznek neki. Értelmisége kevésse látszik kifejlődöttnek, de mi derésetre alacsonyabb foku, mint a többi ember idomu majmoké.

A legöregebb fa a földön, a mennyire különböző fáknek kora ismeretes, az ugynevezett »Bó-fa, Amarapura szent városban, Birmában. Ezt, a mint a hiteles történelmi adatok által bizonyítják, még 288-ban Kr. születése előtt ültették, tehát 2171 éves.

Mint mondják, sarja legyen annak a fűgefának, a mely alatt Budha Urmelyában pihent.

A keleti népeknél a bor legendáját a következő alakban ismerik:

Dyonisius (Bacchus) gyermekkorában Görögországon keresztül utazott Nasosba. Az ut igen hosszú vala, a gyermek elfáradt, leült egy sziklára, hogy kinyugodja fáradalmait. A mint így ülve, a földre mereszi szemeit, lába mellett megpillant egy kis növényt, mi neki annyira megtetszett, hogy elhatározta ezt magával vinni és otthon tovább tenyészteni. Gyökereitől kiásta a földből és kezébe vette. Erősen sütvén a nap, attól félt, hogy a zsenge növényke e.hervad, még mielőtt hazatér Nasosba. A mint így e fölött elmélkedett, szemébe ötlött egy madárcsont, felveszi azt, annak üregébe rejti a növénykét és folytatja útját.

A fiatal isten kezében a növény gyorsan nőtt és csakhamar túlhaladta a madárcsont nagyságát. A mint újra aggódni kezdett a növény elszáradásán, körültekintett és szerencsére megpillant a madárcsontnál nagyobb oroszláncsontot. Ebbe helyezte el a madárcsonttal együtt a növényt. Ez azonban gyors növekedésében nemsokára meghaladta az oroszláncsont nagyságát is. Ekkor Dyonisius az oroszláncsontnál nagyobb számacsontot talál és most ebbe helyezte el mindenes-tül a növényt.

Ekként érkezett ő meg Nasosba. Itt a növényt el akarja ásni, de azt veszi észre, hogy a gyökerei annyira össze vannak nőve a háromféle csonttal, hogy a szár ki nem vehető a gyökerek megsértése nélkül. Nem maradt más hátra, mint a növényt úgy el-ásni, a mint azt hozta.

A növény igen gyorsan megnőtt. A gyermek isten örömeire igen kitűnő ízű szőlőfürtöket termelt, ezeket leszedte, bort csinált belőlük és ajándékba adta az embereknek.

De Dyonisius csakhamar a következő csodának volt a tanuja:

Ha az emberek elkezdnek bort inni, kedvük kerekedik és énekelnek, mint a madár. Ha többet isznak, olyanokká lesznek, mint az oroszlán. Ha sokáig isznak, elbutulnak és olyanok, mint a számar.

H i r e k.

Pécs, 1901. szept. 11.

Mibe fogadott eszelős Peti?

(Mese.)

Írta: Albert bácsi.

Valamikor valahol, a jó Isten tudja hol; a Tiszán innen, a Dunán túl; túlonnan innen, innenén túl volt egyszer egy malom, abban egy öreg molnár molnároskodott három fiával, Gyulával, Lacival, meg Péterrel.

Gyula és Laci értelmes, okos fiuk voltak, de a szegény Péterrel biz' nagyon mostobán bánt a sors. Valamiképp meghibbant az esze, ezért nem is volt más neve, csak: eszelős Peti.

Valamikor jó sora volt az öreg molnárnak, de hogy megette kenyérének javát, késő vénségében nehezedett rá az Isten ostora.

Ha volt vize bőven, nem volt mit örletnie, ha meg lett volna mit, hát nem volt vize. El is nevezték a malmát jaj-malomnak, őt magát pedig jaj-molnárnak.

Egy ideig csak tűrte a szegény jaj-molnár a sorsát, de a mikor azt látta, hogy most már se tüled, se hozzád, így szólt fiaihoz:

— Fiaim, hogy nincs vizünk, a malom három hét óta pihen. Az utolsó szakajtó lisztből sült kenyér is már fogytán van. Nincs más mód, minthogy a vizes malomból száraz malmot csináljunk.

— Hát csinálunk, — felelték a fiuk.

— Igen ám, — szólt az öreg molnár, — csakhogy ahhoz ló is szükséges ám, még pedig három.

— Hát veszünk három lovat, — szóltak a fiuk.

— Igen ám, — szólt a molnár, — de miből vegyünk? Pénzünk nincs!

— Tudja mit, édes apám, — szólt Gyula, mert hát testvérei között ő volt a legidősebbik, — én és testvéreim elmegyünk szerencsét próbálni, talán megsegít az Isten bennünket egy-egy lóhoz.

— Jól van, édes fiam, jól van, — szólt örömmel az öreg molnár, — látom jó szived van. Hát csak menjetek a jó Isten nevében.

A három testvér felkészült.

— No Peti, — szólt Gyula eszelős testvérjéhez, — meglássuk, melyikünk hoz külön lovat.

— Hát én, — felelte rá eszelős Peti.

— Hozom, — szólt rá Laci.

— Azt már majd csak én hozom, — felelte eszelős Peti.

— Nem hozol te semilyet sem, — szólt Gyula.

— Hát fogadjunk, hogy különbet hozok, mint ti, — bizonykodta eszelős Peti.

Gyula és Laci ismerték eszelős Peti kötekedő természetét, azért is ráhagyták. De nem úgy Peti. Testvérei minden csitítása dacára is folyton azt bizonykodta, hogy ő hozza a legszebb lovat haza. Végre is fogadtak a kapufélfá árnyékába, hogy a ki a legszebb lovat hozza haza, hát azé lesz a kapufélfá árnyéka.

Hogy megtörtént a fogadás, a három testvér elbucszott édesatyjuktól s mindegyik ment, a merre kedvük tartotta.

Peti egyenesen az erdőnek tartott.

Ment, ment, mendegélt, hegyen, völgyön, tüskön, bokron, vizen, szárazon keresztül, egyszerre csak macska nyávogás csapta meg a fülét.

Peti lelapult a földre s úgy hallgatódzott. A nyávogás megisméltódott.

— Miau, miau.

Peti most felugrott s abba az irányba sietett, a honnét a nyávogást hallotta.

Ment, ment, hát uramfia, egyszer csak látja ám, hogy egy ménkü nagy róka cipel egy nyávogó macskát.

Hogy a macska észrevette Petit, így nyávogott:

Miau, miau,

Oda vagyok.

Segits rajtam,

Mert meghalok.

Miau, miau,

Segits!

Miau, miau,

Segits!

Peti körülnézett s ahogy közelében meglátott egy görbe faágat, felkapta s akkorát vágott a róka koma tarkójára, hogy menten fölbukott.

Szegény macska úgy megkinlódott, a róka fogai közt, hogy már csak alig zipitált, de azért még is így szólt Petihez:

— Köszönöm, hogy megmentetted életemet. Ha te nem sietél volna segítségemre, most már szöröstül bőrostól ott lennék a róka gyomrában. Jó teted helyébe jót várj.

— Te segitenél rajtam? — nevetett Peti, — hiszen magadon sem tudtál segíteni.
— Csak ne olyan hetykén, — szölt a macska, — hátha még is.
— Szeretném látni, hogyan.
— Hát először is mondd meg, hogy ki vagy?

— Péter vagyok, a jaj — molnár fia, — felelte Peti.

— És most hova szándékozol?
— Valami szolgálatot keresek.
— Soha jobbkor, beszegődhetsz hozzám.
— Ugyan ne tréfálj, csak nem szegődöm macskához?

— Pedig nem bánnád meg.
— És mi dolgom lenne?
— Az a mi.
— És mi fizetésem lenne?
— Az a mi.
— Ejnye szedte-vette macskája, — kiáltott Peti haraggal — ha el nem hallgatsz, hát . . .

— No-nó, te méregzacskó, — csitította a macska Petit, — jer csak velem s ha meglátod kastélyomat, majd mindjárt más-ként beszélsz.

Ezzel a macska elindult s Peti mit volt mit tenni, hűségesen ballagott utána.

Mentek, mentek, mendegéltek, egyszer csak megáll a macska és így szól:

— Itthon vagyunk.

Most hármat nyávogott a macska, mire megnyílt alattuk a föld, s ők egy gyönyörű szép palotában voltak, a mely csupa merő aranyból volt.

Peti a sok csillogó aranyat látva, alig jutott szóhoz.

— Itt én vagyok az ur, — szölt a macska, — s ha hiven megszolgálász, olyan bért adok, hogy még haláloz óráján is megemlegetsz engem.

— Nem kívánok én nagy bért, — felelte Peti.

— Hát mit? — kérdezte a macska.
— Egy lovat.
— Hat kapsz egy lovat, — szölt a macska, — csak hiven szolgálj.

A macska most eltávozott, de csakhamar visszatért egy arany fejszével.

— Ihol egy fejsze, — szölt a macska Petihez, — erigy az erdőbe s vágjál fát.

Peti elfogta az arany fejszét s kisietett az erdőbe, hogy fát vágjon.

Amint az erdőbe ér, teremtő Isten, a fák merő szinaranyból voltak, Peti nem volt rest, hanem kétkézre fogta az arany fejszét, aztán csapott ide, csapott oda, addig meg sem pihent, míg egy jó nagy hatalmas aranyos fát föl nem aprított.

Estére bement a palotába s jelentette a macskának, hogy a fát megvágta.

A macska megdicsérte szorgalmáért. Másnap reggel egy arany kaszát adott át Petinek.

— Ihol egy kasza, — szölt a macska, — erigy a rétre s kaszálj füvet.

Peti elfogta az arany kaszát s kisietett a rétre, hogy füvet kaszáljon.

Amint ki ér a rétre, teremtő Isten, a fü mind csupa merő szín aranyból volt. Peti nem volt rest, neki gyürkőzött s a fü csak úgy dült a kaszája alatt.

Egyik rendet a másik után vágta le, mire este lett, Peti készen volt a munkával, nem is késett soká, de sietett, hogy megjelentse a macskának.

A macska megdicsérte Petit szorgalmáért. Másnap reggel egy arany kapát adott át Petinek.

— Ihol egy kapa, — szölt a macska, — erigy s kapáld meg a szőlőmet.

Peti elfogta az arany kapát s elsietett vele a szőlőbe, hogy megkapálja.

Amint ki ér a szőlőbe, teremtő Isten, a szőlő venyige, a levél, mind de mind csupa uerő szinaranyból voltak, de nem volt rest,

neki gyürkőzött s mire a nap áldozóban volt, elkészült a kapálással.

Hogy elvégezte a dolgot Peti, vissza sietett a palotába, hogy jelentést tegyen a macskának.

A macska megdicsérte Petit szorgalmáért és így szölt:

— Kitellett az esztendő, mert tudd meg, hogy nálam három nap tesz egy esztendőt. Csak menj szépen haza, addigra olyan ló lesz az istállóban, hogy különbje még a huszár generálisnak sincsen.

Peti megköszönte a macskának, aztán nyakába vette a tarisznyát s meg sem állt hazáig.

Két testvére már várta.

— Nő Peti, — kiáltott elibe Gyula, — hát ló nélkül?

— Különb van mint nektek, — felelte Peti.

— Hol van? — kérdezték, — tán a zsebedben hozod.

— Hát a tietek hol van? — kérdezte Peti.

— Hol lenne, hát az istállóban.

— Hát az enyém is ott van. — felelte Peti.

Testvérei nem hitték el, de nagyot néztek, a mikor meglátták a Peti lovát, a melyeknek még sörénye is aranyból volt.

— Enyém a kapufélfa árnyéka, — szölt Peti, — megnyertem a fogadást.

Gyula és Laci elszégyeiték magukat, hogy Peti lefőzte őket.

Peti meg annál inkább bosszantotta őket: — Mikor fogadunk megint a kapufélfa árnyékába?

Ha szót fogadtok apikának, anyikának, úgy jövő szerdán ismét mesélek. A viszontlátásra édes kis magyar véreim, pá. A jó Isten maradjon velünk.

Napirend 1901. szeptember 12-én.

Naptár: csütörtök, szeptember 12. — Róm. kath.: Guidó. — Prot.: Tóbiás. — Görögkel. (aug. 30.) Sándor. — Zsidó: Elul 28. — Nap két 5 óra 18 perckor; nyugszik 6 órakor. — Hold két 4 óra 48 perckor éjjel; nyugszik 5 óra 27 perckor délután. Új hold 10 óra 12 perckor este.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelezése szerint: hűvös idő, semmi vagy kevés csapadék várható.

A közigazgatási bizottság ülése a városházán d. e. 10 órakor.

(József főherceg Pécssett.)

Az ideai nagy hadgyakorlatokra elvonult katonáink lassacskán a hadgyakorlat ama fontos pillanatához közelednek, melyben meg kell vívni a békében folytatott hadjárat döntő ütközetét s így csak természetes, hogy Pécssett most naponkint a katonavilág legillusztrisebb tagjai fordulnak meg. Ezek élén áll természetesen a király Pécsre érkezését megelőzőleg *József főherceg*, ki ma délben érkezett Pécsre. A tizenkét óra 4 perckor Pécsre érkező budapesti gyorsvonattal érkezett meg a főherceg, kinek szalonkocsija utolsónak volt a vonathoz csatolva. Az érkező főherceget és kíséretét az államvasutak részéről *Wolleszky* Károly állomástönök fogadta, míg katonai részről br. *Zech* Arnold, a honvédség lovasági felügyelője és *Horváth* őrnagy, a pécsi m. kir. 19 ik honvédgyalozezred hadkiegészítő parancsnoka fogadta, kikkel a főherceg néhány percig beszélgetett. Ezután *Majorossy* Imre polgármester a város nevében üdvözölte röviden a főherceget, kinek a polgármester *Vassary* Gyula főkapitányt is bemutatatta. József főherceg, — ki a honvéd tábornoki egyenruhát köpenyvel viselte, — igen szívélyesen beszélgetett a város nevében megjelent urakkal, majd a vasuti étterem remek díszítésű szeparéjába ment, hol hármas tagu kíséretével megebédelt a következő menu szerint: fehér leves, tűzdelt filé, süllő, vajjas burgo-

nyával, kacsasült fejes salátával, sonkás kocka, gyümölcs és sajt. Egy óra hosszáig tartott az ebéd, s ekkor József főherceg kíséretével kocsira ült s Dolnji-Miholjácra hajtatott. Távo-zása előtt hadsegéde által legnagyobb megelégedését fejeztette ki *Kulin* Henrik vasuti vendéglős előtt úgy a tájalt ebéd izletes volta, mint a kiszolgálás gyors és pontos voltaért.

— (**Baranyavármegye közigazgatási bizottsága**) ma delelőtt tartotta folyóhavi rendes ülését a megyeháza nagytermében. Az ülésen nagyrészt *Tormay* Károly alispán elnökölt a főispán hivatalos akadályoztatása folytán s csak az ülés vége felé vette át az elnöki széket báró *Fejérváry* Imre dr. főispán. Az ülésen jelenvoltak: *Koszits* Kamil főjegyző, *Salamon* József tanfelügyelő, *Jeszzenszky* Ferenc, *Német* Lipót, *Stajevits* János, *Benkő* Gyula, *Johann* Béla dr. főorvos, *Kovácsfi* Kálmán kir. főmérnök, *Auguszt* Ferenc helyettes pénzügyigazgató, *Nagy* Jenő főügyész, *Jeszzenszky* Lajos arvaszéki elnök, *Reeh* Dezső dr. és *Vadnai* Jenő dr., tb. főjegyzők, *Déván* Ottó kir. ügyész, *Miksik* Ákos főállatorvos, ij. *Jeszzenszky* Ferenc s a referens aljegyzők. A bizottság tudomásul vette a tiszti főügyész, az arvaszéki elnök, a kir. tanfelügyelő és a kir. főállatorvos havi jelentéseit. Targyalta *Gerjovich* József, nyugalmazott somberekai körjegyző panaszfeljelentéseit az ellene folytatott fegyelmi eljárásokból kifolyólag az alispán és a mohácsi főszolgabíró ellen s mint alaptalant, elutasította azokat. A referensek ügyeinek letargyalása után az ülés tizenegy órakor ért véget.

— (**A 4-ik hadtest vezérkara Pécssett**) Mint értesülünk, *Lobkovitz* Rudolf herceg hadtestparancsnok, ki a 4-ik hadtest élén, a Dráva felső részén folytatandó küzdelem vezére lesz, holnap reggel vezérkarával Pécsre érkezik. *Lobkovitz* Rudolf herceg az »Arany hajó« szállodában lesz elszállásolva. míg a hadtestparancsnok kíséretében érkező tizennyolc tábornok a »Krajcár« kaszárnyában lesz elszállásolva s itt ütök fel a főhadiszállást, míg a hadtest vezérkarának hadi postája számára az állami posta hivatal épületében szorítottak helyet. A 4 ik hadtest vezérkara előrelathatólag két napig fog Pécssett időzni.

— (**Vármegyei közgyűlés**.) Baranyavármegye törvényhatósági bizottsága őszi evnegyedes rendes közgyűlését *október tizenegyedikén* (hétfőn) tartja meg. — A megye közigazgatási bizottsága októberi ülését a jövő hó nyolcadikán — szokás szerint a hó második keddjén — fogja tartani; most tehát az a ritka eset jelentkezik, hogy a közigazgatási bizottság ülése nem lesz a közgyűlést követő napon, nem kell tehát a vidéki bizottsági tagoknak egymásután két nap Pécssett időzniök.

— (**Jól folyt be az adó**.) A helyettes pénzügyigazgatónak a megyei közigazgatási bizottság mai ülésén tett előterjesztése szerint a megye területén a múlt hóban egyenes adókban *kilencvenhatezer háromszáznyolcvannyolc* koronával több folyt be, mint az előző év augusztusában. Az ez évi nyolc hónapi időközben pedig *százkilencezer hétszázharminckét* koronával több folyt be, mint a múlt év nyolc hónapjában. A jelentést a bizottság örövendetes tudomásul vette.

— **(Vak tüzilárma.)** Ma délután negyed öt órakor a tűzoltóság tüzetjelző trombitálása egész zavarba hozta a belvárosi lakosságot. Pillanat alatt az hír terjedt el, hogy kigyuladt *Mautner Mór* Ferenciek-utcai kereskedése. A tűzoltóság az egész apparátussal kivonult, hanem szerencsére nem volt szükség a tűzoltóságra, mert csak egy raketta sült el a kirakatban. Ennyiből állt az egész dolog.

— **(Vámilleték leszállításának jóváhagyása.)** A megye közigazgatási bizottsága egyik régebbi ülésében a forgalom és az utasok igényeinek megfelelően méltányosan leszállította a bellyei főhercegi uradalomhoz tartozó *kisköszeg-batinai* rév vám-tételeit. E leszállítást most a kereskedelmi miniszter is jóváhagyván, a leszállított vámdíjak *november elsejétől kezdve* életbe lépnek.

— **(Bicsérd kérelme.)** Bicsérd község az iránt folyamodott a megye közigazgatási bizottságához, hogy személyszállító vasuti megállóhelye *teheráru felvételre* is berendeztessék. A bizottság mai ülésében a közérdek szempontjából is kívánatosnak jelezte ezt s ezért a pécs-barcsi vonalon levő bicsérdi megállóhelynek teheráru — forgalomra való berendezését pártolólólag javasolni fogja a kereskedelmi miniszternél.

— **(A diszitó bizottság ülése.)** A városi diszitó bizottság ma délután négy órakor a városháza közgyűlési termében *Piacsek Gyula* elnöklete alatt ülést tartott, melyen *Majorossy Imre* polgármester, *Kovácsfi Kálmán* államépítészeti felügyelő, *Rauch* városi főmérnök, *Semik Antal* városi mérnök, *Kött* és *Novotarszky* műkertészek, *Reberics Imre*, *Löhr Vilmos*, dr. *Löwy Lipót* bizottsági tagok jelentek meg, míg a jegyzői tisztelet *Guth* városi harmadaltjegyző teljesítette. Elnök az ülést megnyitván, felolvassák és hitelesítik a múlt ülés jegyzőkönyvét. Ezután az elnök bejelenti ama sajnálatos körülményt, hogy a longinák lelogó köteleit ellopták, sőt helyenként a földbe ásott longinák kidöntését is megkísérelték. Tekintettel arra, hogy ez tekintélyes anyagi kárt okozhat, a bizottság a felállított longinákknak éjjelenkénti e célra külön alkalmazandó örök által való őrzését határozta el. A sétatér előtti diadalkapun öt XII. és XIII. századbéli harsonás lesz elhelyezve, kiket a hadastyán és a Zsolnay-gyári tűzoltó zenekarból vesznek és *Nádassy József* a pécsi nemzeti színház művezetője által rendelkezésre — bocsájtott kosztümökbe öltöztetnek. A legények betanítását: *Löhr Vilmos* végzi. — Tekintettel arra, hogy a király még körülbelül világos nappal hagyja el a várost, a magánjellegű kivilágítás eszméjét elejti a bizottság. A lomb diszitést már e hét végén megkezdik. Az ülés délután háromnegyed ötkor ért véget.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: szept. hó 10-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 1000, az ellentartóban 530 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 890 köbméternek találtatott.

— **(Postai ügynökség Sepsén.)** A kereskedelmi miniszter tudvalevőleg elhatározta, hogy az ország oly helyein, hol postahivatal nincs, postai ügynökségeket szervez. Ily ügynökséget állítanak fel megyénk Sepsé községében, mely a csuzai postahivatalhoz fog naponként gyalogpostával közlekedni.

— **(Elveszett gyűrű.)** Ma korán reggel a szigeti-országutról a ferenciek utcáján at a Széchenyi-térig egy kék köves arany gyűrű elveszett. A becsületes megtaláló kéri, hogy a gyűrűt adja át a rendőrségnek.

— **(A szülők figyelmébe.)** Még az elején vagyunk az iskolaévnék, de az egyes iskolai igazgatóságok már most is arra a szomorú tapasztalatra jutottak, hogy az idén tankötelessé vált gyermekek egyrésze még ezideig nem iratkozott be. Felhívtnak ennél fogva a tankötelessé vált gyermekek szülei, hogy gyermekeiket haladéktalanul irassák be, ellen esetben a hatóság szigorúan meg fogja őket bírságotolni.

— **(A hol nem szeretik a tanítónőket.)** Eddig úgy volt, hogy több felekezeti iskolában a falvakban nem képesített tanítók voltak. Ezeknek most kitétek a szűrés és sok tanítóra lévén szükség, ezek hiányában tanítónőket neveznek ki az üres állomásokra. Azonban nem egy iskolafenntartó testület idegenkedik a nő tanítóktól s nem hajlandó őket alkalmazni. — Ily esetekre a pécs-egyházmegyei tanfelügyelőség átirta a megye közigazgatási bizottságához, hogy a *tanítónők bevezetéséről hatósági uton gondoskodjanak*. Az átiratot a közigazgatási bizottság mai ülésében tudomásul vette s annak megfelelően fog intézkedni. Szükség esetén tehát a renitens iskolafenntartóknak *karhatalommal* ültetik a nyakukra a nem szívelt nő-tanítókat!

— **(A megye egészségügye.)** A megyei közigazgatási bizottság mai ülésén *Johann Béla* dr., tiszti főorvos előterjesztette, hogy a múlt hóban a megye területén a közegészség arányilag kedvezőbb volt az előző havinál, mert a betegségek és halálozások száma tetemesen csökkent. Azonban fellépett a *hasihagymáz* s a múlt hó végéig tizenhét esetben fordult elő s három halálesetet is okozott. E hóban Pellérdén, de különösen *Bar. Baán* községben jelentkezik a hagymáz erősebben s ezért legközelebb *Baánra* nézve a járványt is meg fogják állapítani. Összesen ezekkel együtt huszonnégy köreset fordult elő s három gyanus eset. *Johann Béla* dr. tiszti főorvos tegnap *Baánban* volt s különös gondoskodását képezte az óvintézkedések megállapítása. A hasi-hagymáz felléptét főképp a rossz ivóvíz okozza, mert az ásott kutak nincsenek téglával kitalazva s egy-két csatornázás miatt vizük mélyre alászállt. Különb minden szükséges intézkedés megtétezt s így a járvány tovaterjedésétől nem kell tartani.

— **(A katonaság és a polgárok.)** Még néhány nap választ el bennünket attól, hogy az idej nagyhadgyakorlatokat lefújják s éppen tán azért, mert katonáink mind közelebb s közelebb jutnak a döntő ütközethez, melynek színhelye az idén *Baranyavármegye*, nap-nap után katonaság érkezik Pécsre, melynek elszállásolásáról, sőt bizonyos esetekben ellátásáról is gondoskodni kell. Hanem ha ezek a katonák véletlenül meglátnák azt a polgárhaborút, mely miattuk naponta a városi szállásbiztosí hivatalban folyik, bizony kissé furcsa fogalmakat alkotnának maguknak arról a hagyományossá vált »magyar vendégszeretetről.« Mert míg az emberek valóságos tülekedést visznek véghez egy-egy tisztért, kiért persze hetven fillert fizet a kincstár, addig azok a háztulajdonosok, kikhez katonák vannak szállásolva, hirtelen megbetegednek, családi ügyben elutaznak, szóval kézzel lábbal dolgoznak az ellen, hogy szabaduljanak a beszállásolástól. Nem

különb cselekszenek azok, kiknek istállóiba kincstári lovakat akarnak kötni, sőt akadt már olyan is, ki állatorvosi megfigyelés alá adta a saját lovait is, melyeket ekként »gyanussá« téve, szabadon tarthatta istállóját a katonai lovaktól. Tényleg nem értjük a polgárságnak ezt a katonák iránti ellenszenvét s elvégre ezt kutatni senkisémet tartozik, annyi azonban bizonyos, hogy bár reklamációjuk s örökös kifogásaik célra nem vezetnek, elég bajt és fölösleges munkát okoznak a hivatalos köröknek. Nem rég bocsájtotta ki a város a beszállásolásokra vonatkozó hirdetményét, melyben nem minden ok nélkül a karhatalmat is emlegetik. — Jó lenne, ha a polgárok e hirdetmény tartalmát megszívlelnék!

— **(A megyei közutak és a hadgyakorlatok.)** *Kovácsfi Kálmán* főmérnök ma jelentette a megyei közigazgatási bizottság ülésén, hogy a hadgyakorlatok alkalmára a pécsi, siklósi, szentlőrinci járásokban a közutak hengerelése befejeztetett. Három gőzgépvégezte a hengerelést s a kiadások a hatvan ezer korona állami segélyből lesznek fedezve. A megyei közutak ma a kényesebb igényeknek is megfelelnek. Egyedüli a *turonyi lejtőre* van panasz, melyet a tegnapelőtt este *rajta átvonuló tüzérség nehéz ágyúival és az automobil kocsikkal egészen felszántott*. A lejtőnek lehetőleg jó karba állításáról sürgős intézkedésekkel gondoskodtak.

— **(Gomba mérgezés.)** Ismét három család lett beteg mérges gombák élvezetétől. Tegnap a szigetvári piacon egy szulimáni asszony árulta ezeket a mérges gombákat, a melyekből a *Neumann*, *Tusenszky* és *Morgenstern* család asztalára is került, mindhárom család összes tagjai rosszul lettek, hányási ingerek léptek fel, szóval mindhárom család a legnagyobb veszélyben forgott s csak a rögtön igénybe vett orvosi segély mentette meg őket a nagyobb bajtól. — *Neumannék* egyik gyermeke azonban még most is komoly beteg. Hányszor hangsúlyoztuk már, hogy gombát csak olyan egyén vegyen a piacon, a ki az összes gombafajokat csálhatatlanul ismeri. Az ellenőrző közegek is nagyobb gondot fordíthatnának arra, hogy hogyan, mi kerül a piacra és így a fogyasztó közönség konyhájára. — Kis éberség mellett kevesebb mérgezési eset fog előfordulni.

— **(A köpöcsészek.)** A királyi ügyész ma előterjesztette a megye közigazgatási bizottságának ülésén, hogy a pécsi kir. ügyészségi fogházban a múlt hóban kilencvenhat férfi és tizenhárom nő fogoly volt. Bejelentette továbbá, hogy a *szentlőrinci* járásbírósi fogházat *Benkő Gyula* és dr. *Rameshoffer Sándor* közbejöttével megvizsgálta s azt teljes rendben találta. Csak a márvány — köpöcsészek hiányoztak s ezek pótlását is elrendelték. Hát bizony a szentlőrinci fogház jobb is, mint a *sásdi*. Bár ott se lenne már más panasz, csak az, hogy hiányzanak a — *köpöcsészek!*

— **(Hordóba fult gyermek.)** Szegzárdon e hónap 8-án *Zémán János* három éves gyermek a szülők gondatlansága folytán egy vízzel telt hordóba esett s belefult.

— **(Előmunkálati engedély megadása.)** A kereskedelemügyi miniszter *Tóth Ödön* ügyvéd, szegzárdi lakosnak, a m.

kir. államvasutak Paks állomásától Szegzárd, Kakas, Zomba, Kis-Dorogh, Tevel, Závod, Mucsi, Lengyel, Mekényes, Nagy Hajmás, Mágocs irányában a magyar kir. államvasutak Új-Dombóvár állomásáig és folytatólag Nak, Szil, Igal, Kis-Bár, Karád, Csepely, Szőlád és Szárszó érintésével a cs. kir. szab. déli vas-pályatársaság Balaton-Földvár állomásáig vezetendő rendes nyomtávu, gőzmozdonyu, helyi érdekű vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **(Kivételes vásárhatárnap.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Tolnavármegye területéhez tartozó Báltaszék községben a f. évi szeptember hó 24-re eső országos vásár ez évben kivételesen folyó évi szeptember hó 17-én tartassék meg.

— **(Megharapta a vesszett kutya.)** Gyiró Mihály vasasi lakos panaszt emelt a községi előjárásnál, hogy őt Horváth János ugyanottani lakos kutyája megharapta. A panasz folytán a már amugy is gyanus kutyát lebunkózták s állatorvosi boncolás alá vették, melynek során kiderült, hogy a lebunkóztott eb tényleg vesszett volt. Ennek folytán Vasason negyven napig tartó zárlatot rendeltek el s megtették a szükséges intézkedéseket a megmaradt embernek a Pasteur féle intézetbe leendő szállíttatása iránt.

— **(A közigazgatás egyszerűsítése és a kórházak ügyvitel.)** A közigazgatás menetének egyszerűsítését célzó munkálatok sorában tervbe vétetett a kórházak ügyvitelét szabályozó szabályrendeletnek a módosítása is. Addig is azonban, míg a jelzett egyszerűsítést nagyobb terjedelemben megvalósítani hivatott munkálatok befejezést nyernének s ebből folyólag a jelenlegi kórházi ügyvitel gyökeres átváltozás alá esnek, Széll Kálmán miniszterelnök szükségesnek látta a hosszadalmas betegségben szenvedők továbbtartásáról szóló eljárás egyszerűsítését már most külön és előre életbeléptetni. Az erre vonatkozó rendelet a hivatalos lap tegnapi számában jelent meg.

— **(Nem sikerült betörés.)** Az éjjel a Petrezselyem-utcában az egyik ház ablakát fessegetni kezdték eddig még ismeretlen tettesek. Hanem valamitől megijedtek, s mielőtt tettüket végrehajthatták volna, megugrottak. Az esetet följelentették a rendőrségnél s most körözik a tetteseket.

— **(Fogadásból lopott.)** K. J. pécsi vendéglősnél szolgálatban volt Majcsik Sándor háziszolga, a ki elég tisztességesen viselte magát kezdetben. Gazdája meg volt vele elégedve, mert a legény rendesen elvégezte a munkáját. Az utóbbi időben egymásután több holmi elveszett. A gazda utána lesett, hogy vajjon, ki a tolvaj. Az éjszaka a gazda ismét lesbe állt és a tisztelt »emelő« urat Majcsik háziszolga személyében elfogta, a mint az épen álkulcs segítségével a gazda szekrényét kinyitotta. Persze mindjárt fölkiértette a rendőrségre, a hol azt vallotta, hogy fogadásból lopott. Ugyanis szerelmes volt egy lányba, a ki kit egy másik legény is imádott. De a leány csak azt volt hajlandó szerelmével kitüntetni, a ki több ajándékot hoz neki. Erre ő megfogadta, hogy a mit csak kíván, mind elhozza.

S mivel gazdájánál volt minden bőviben, hát onnan emelte el.

— **(A mi kutyáink.)** A közelmúltban egy ebveszettségi esetről kifolyólag elrendelték, hogy a kutyákat az utcán csakis szájkosárral és pórázon szabad vezetni. Ugy látszik ennek az üdvös rendeletnek már vége szakadt, mert már két nap óta kutyáink szabadon virgonckodnak ami a járók-kelőknek nem éppen a legkellemesebb mulatsága. Ha tényleg lejárt már a szigorú hatósági rendelet határideje, jó lenne tán a pecérrel elrontani a kutyák kised játékát.

— **(Beleesett a mészbe.)** Krenbach Frigyes pécsi lakos a mezőszél-utcában lévő házában udvarában meszet oltottak ma délelőtt. Ebben az időben kint játszadozott az udvaron Varga József gyári munkásnak három éves leánykaja, ki addig okvetlenkedett az ásott meszesgödör körül, míg lába megcsuszott s ő beleesett a mészbe. A kis leányt nem éppen súlyos égési sebeivel beszálították a közkórházba.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1901. szept. 11. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 763.8 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 16.6 °C.

» maximuma: 15.0 °C.

» minimuma: 11.1 °C.

Páranymás: 8.1 mm.

Relatív nedvesség: 57. %

Felhőzet: 10¹ Str.

Szélirány s erő: S, E. 3.

Csapadék 24 órai 0.

Harmatp. 5.5 °C.

Hűvös, borult i. v. továbbra is.

Dr. Csire.

Idegenek Pécsen.

— Szeptember 10-én —

Aranyhajó-szálló. Bonafeint Herman, utazó, Asch. — Dr. Hornig János, Dombóvár. — Reichart Emil, utazó, Bécs. — Kurz Frigyes Károly, hírlapíró, Bécs. — Schwarz Antal, utazó, Trieszt. — Gross Ármán, kereskedő, Siklós. — Knauth Herman, utazó, Lipcse. — Guchler Győző, joghallgató, Bpest

Vadember-szálló Schoszer Jakab, utazó, Bpest. — Dr. Jagits József, képviselő, Mohács. — Szelestey Károly, csendőr alezredes, Sz.-Fehérvár.

Mátyás-király-szálló. Benedek Adolf, utazó, Győr. — Strasser Vilmos, földbírtokos, Tótkeszi. — Özv. Szalay Andorné, magánzó, Óreglak. — Szalmágy Ferencné, főerdész neje, Bogád. — Müller József, városi tanácsos N.-Kikinda. — Láng M. földbírtokos, Iván-Dárda. — Szabó Géza, ügynök, Bpest — Terényi János, kereskedő, Fehérvár.

Nádor-szálló. Ifj. Sántha Antal, hadnagy, Bpest. — Kencel L. főhadnagy Bpest. — Cosiner Leo, utazó, Bpest. — Müller Rezső, százados, Bécs. — Ottmann Frigyes, százados, Bécs. — Ottenberg Sigfried, utazó, Bécs. — Mészáros Ervin, cs. és kir. hadnagy, Bpest. — Kohn Jakab, kereskedő, Bpest. — Lyubomir Károly, posta és távirat tiszt, Zágráb. — Marsall József, nyug. könyvvezető, Tács. — Kravits Ágoston, tanító és fia. — Weimann Lajosné, áll. hivatalnok neje, és fia, Körmend. — Bihari Béni ügyvéd, Dárda. — Schönbeck Imre, magánzó, Esztergom. — Nagy Mihály, magánzó, Esztergom. — Valentin Ottó, üzletvezető, Bécs. — Weisz Jakab, utazó, Bpest. — Brix Hugó, magánhivatalnok, Bpest. — Tóth Ambrus, Bpest. — Fekete Gyula, bankhivatalnok, Bpest.

Magyar király-szálló. Schlesinger Dávid, borkereskedő, N.-Becskek. — Kohn Izidor, nagykereskedő, Bpest. — Blau Móric, rövidáru kereskedő, Tápió-Súly, (Pestmegye.) — Schneider Teréz, magánzó, N.-Becskek.

Vadászkürt szálló. Kecskés Elek, hivatalnok, Szegzárd. — Szabó Simon, szatócs, Izsóp. — Varga János, ref. papnövendék, Iványi. — Nagy István, szatócs, Csokonya. — Gombócz János, vendéglős, Csokonya.

Művészet, irodalom.

○ A színiévad megnyitása. Folyó hó 28-án (szombaton) »Ocskay brigadéros«-sal nyílik meg az idei színiévad. Vasárnap délután az »Arany kakas«, este az »Üdvöske« kerül színre, a címszerepben Kaposy Józsa-val. Hétfőn premier lesz; Latskó Andor »Testvérek« című hatásos színművének első előadása. Az első héten fellép a »Troubadour«-ban Márkus Aranka és meglesz Gárdonyi Géza nagysikerű darabjának, a »Bor«-nak is a premiérje.

Törvénykezés.

Allat az emberben.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. szept. 11.

Oly bűn elkövetése miatt állott ma Boskovics Román János napszámos az esküdtszéki bíróság előtt, melyet a törvény ugyiszólván a legszigorubbán üldöz. És joggal. A társadalmi rend és a közérkölciség kívánja, hogy e bűn elkövetőit a legkérelhetetlenebb szigorral üldözzék.

Ha elkövette, ha állattá aljasult az ember, ha teljesen kivetkőzött az emberi érzésből s még csak a legkisebb szikrája sem maradt benne, ha az állati ösztön vezérelte ocsmány tettének végrehajtásában, úgy bűnhődjék a legkeservebben, érje a legszigorubb büntetés.

De mégse, ne ítéljünk mindjárt oly szigorral a jelen esetben. Hiszen keresni kell az okot és okozatot. Talán abban a szerencsétlen legényben találjuk a hibát. Talán az a huszonegy éves legényember telejtkezett meg annyira emberi mivoltáról és vetkőzött ki emberi jelleméből? Talán józan észszel, logikával tervezte azt a tettet? Tudott-e ő gondolkodni egyáltalán, a mikor benne felébredt a vad természeti ösztön? Nem!! Ugy sodorta magával a természet, mint egy hitvány férget. Ő csak a vad természetet ismerte szilaj zabolátlanságában. Nem volt tudomása az isteni és emberi törvényekről. Ő a művelt világon kívül állt, őt nem érintette a civilizáció. Neki csak a vad természet parancsolt, annak vezetése alatt állott, nem működött ott a józan, fontolgató ész.

A hogy ott ült a vádlottak padján az a sápadt, beesett arcú, villogó tekintetű legény, az ember első pillanatban megvetéssel nézett reá. De nyomban fölébredt a jobb érzület, a mikor megtudta, micsoda szerencsétlen, szármalmas emberrel ül szemben.

Hiszen ő nem tehet a bűnről. Már születésénél fogva megfogamzott benne a bűn, praedestinálva volt reá, a mikor, mint törvénytelen gyermeket átadták a vad természetnek, hogy annak emlőin táplálkozzék és nevelkedjék föl. Nem törődött senki sem vele. Nem gondoltak reá, nem járt iskolába, a hol emberiséget tanulhatott volna, hanem hagyták, hogy vad állat módjára nevelkedjék föl. Nem vezette senki, az ő bárgyuságában aztán korán vetemedett bűnre, mert nem volt senkisem, a ki oktatólag figyelmeztette volna: Ezt nem szabad tenned! Három ízben volt már büntetve lopás vétsége miatt. Most negyedszer éri utól az igazságszolgáltatás karja. Büntették 1900 évi április 27-én követte el Baranya-Baánon. Egy kis, tizenkét éves leányon hajtott végre borzasztó tettet, a kitől aztán még 6 fillért rabolt el.

A tárgyalást Hardi Sándor kir. törvényszéki elnök vezette Szavazó bírák voltak: Makara Iván és Kossér János törvényszéki bírák. A vádhatóságot Gyenes József kir. alügyész képviselte. A védői tisztséget dr. Nemes Vilmos teljesítette, a jegyzőkönyvet dr. Gallé Jenő törvényszéki aljegyző vezette. Mint orvos szakértő jelen volt dr. Jelachich István kir. törvényszéki orvos.

Az esküdtszék a következőképen alakult meg:

Főesküdtek lettek: Péterfai Eördög Lajos, Horváth Halas Antal, Kincsey András, Piller János, Löffler Vince, Engel Kálmán, Taizs József, Dezsőfi József, Siptár Lajos, Hamedli Gyula, Katics Istvan és Benczeleitner Gyula. **Pótesküdek:** Madarász Béla és dr. Kaufer Jenő.

A tárgyalásról, miután az a közönség kizárásával tartatott meg, bővebben nem írhatunk. Az ítélet, melyet este 3/4 6 órakor hirdetett ki Hardi Sándor elnök, a következő: **Boskovics Román** János erőszakos nemi közönséges bűntettében bűnösnek találtatott és ezért **hat évi fegyházra és tíz évi hivatalvesztésre** ítéltetett.

Dr. Nemes Vilmos védőügyvéd, valamint az elítélt semmisségi panaszt jelentették be.

§ Verekedő magyar és német legények. Ilyen címen számoltunk be a tegnapi esküdtszéki tárgyalásról, mely lapunk zártakor még folyt s így az eredményt csak ma közölhetjük olvasóinkkal. — Az esküdtek **Rém** Henriket erős felindulásban elkövetett halált okozó súlyos testi sértés bűntettében mondták ki bűnösnek **Rém Henriket 6 havi és Becker Jánost 9 havi börtönre** ítélte a kir. törvényszék. Az ítélet ellen a védő ügyvéd, dr. Müller János, már a védőbeszédében semmisségi panaszt emelt, a mennyiben az egész ügyet két részre bontották. A többiek fölött, a kik a verekedésben résztvettek, szintén ezen bíróságnak kellene ítélni.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-étől.

PÉCSRŐL INDUL:

Gy. v. Sz. v. Sz. v. Sz. v.

Budapestre 8:22 11:41 3:03 11:10

B.-Szt.-Lőrincz . . . 8:48 12:13 3:36 11:44

(B.-Szt.-Lőrinczről indul)

B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:50)

B.-Sellyére érk. . . . 6:04 10:34 4:59

Uj-Dombóvár érk. . . 9:57 1:34 5:01 1:34

(Kapo svár felé ind.)

Gy. v. 10:03, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15, szv. 4:47

(Báttaszék felé sz. v. 3:19 tv. sz. sz. 2:30)

Uj-Dombóvárról ind. 10:04 2:32 5:21 2:56

Budapestre k. p. u. é. 1:25 8:00 8:35 8:20

Sz. v. V. v. Sz. v.

Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé 3:03 8:28 6:47

B.-Szt.-Lőrincz 3:36 9:06 7:26

Szigetvár 4:42 13 9:04

Kaposvárra indul V. v. 5:15 V. v. 11:10.

érkezik 8:21 . . . 2:49

Barcs 5:14 10:56 9:00

N.-Kanizsa 1:26 11:52

Bécs 9:35 8:50

Sz. v. Sz. v. Sz. v. Gy. v.

Eszék felé 5:42 12:30 4:23 8:35

Úszógh érk. 6:58 12:43 4:37 8:53

Villány 6:48 1:29 5:24 9:38

Mohács felé sz. v. 7:06 szv. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05

Mohács érk. 7:50 11:35 2:39 10:49

Villány ind. 6:53 1:34 5:29 9:43

Eszék 8:07 2:45 6:45 11:01

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul előtte való este 10 óra, fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délelőtt 12:00. Mohácsra érkezik este 9:55

Mohács-Budapesti vonal; naponként Mohácsról indul P. 11 órakor, Budapestre érkezik éjjel 1 ó. 20 éjjel.

TÁVIRATOK.

— Pulszky Ágost meghalt.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Pulszky Ágost** tegnap délután váratlanul rosszul lett s orvosai ágyba fektették, de ma reggelre a leggondosabb orvosi ápolás dacára, szívelgyöngülés folytán meghalt.

Pulszky Ágost született Bácsban 1846. július 3 án. Atyja, Pulszky Ferenc a szabadságharc leveretése idején diplomáciai küldetésben Angolországban tartózkodván, családja is követte s így Pulszky Ágost alsó és középiskolai tanulmányait Londonban, majd Turinban végezte. 1866 ban a család visszatérvén Magyarországra, a jogot a budapesti egyetemen hallgatta. 1868 ban Nograd vármegye aljegyzője, 1869 ben pénzügyminiszteri fogalmazó, 1872 ben egyetemi magántanár, 1875-ben a jogböcsészet rendes tanára lett a budapesti egyetemen. 1887. május 13 án a magyar tud. akadémia levelező tagjává választotta. Országgyűlési képviselőnek először a füleki kerületben választották meg 1871-ben. 1872 től 1887 ig a szécsényi, utóbb a verbászi kerületet képviselte. Kezdetben a Deák-pártnak volt tagja, 1875 ben csatlakozott a fuzióhoz, de 1877 ben az egyesült ellenzék soraiba lépett, 1884 ben pedig pártonkívüli programmal lépett fel. A delegációnak 1872 től 1884-ig s ismét 1889-ig állandó tagja volt s különösen mint hadügyi előadó szerepelt. A képviselőházban több bizottságnak volt tagja s részben előadója is. Első nagyobb beszédét a honvédségi törvény megalkotásakor mondta s e beszédnek több párbaj lett az eredménye. Az önkéntesi intézmény behozatalakor 1869 ben ő volt az első önkéntes. A boszniai hadjáratban mint Szapáry László gróf parancstiszteje vett részt és kitüntetésül a főhadnagyi rangot és a III. osztályú vaskorona rendet nyerte el. 1889 ben a szabadelvűpárt-hoz ment át. 1894 június 11-én Eötvös Loránt vallás és közoktatásügyi miniszter államtitkára lett, mely állásától 1895. január 17 én mentették föl. 1896. októberben a szászka-bányai kerület képviselője lett s az összeült képviselőház feliratát ő szerkesztette. A jogtudományi irodalom terén is működött s több jeles művel gazdagította jogi szakirodalmunkat. 1897-ben a király a Lipót-rend középkeresztjével tüntette ki.

— Atzél Péter halála.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Atzél Péter**, volt aradi főispánt, majd országgyűlési képviselőt ma reggel **halva találták** aradi lakásának ágyában. — Atzél Péter éjjelkor ment haza garzon lakására. Ágyában olvasott, mit abból következtetnek, hogy a szemüveg még a szemén volt s valószínűleg olvasás közben érte a halál. A helyszínére hívott orvos szívszélhűdést konstatált.

Atzél Péter született 1836 ban. Tanulmányait Parisban végezte. 1867-ben Arad város polgármestere lett. 1869-ben képviselőnek választották, 1871-ben pedig főispánnak nevezték ki. Erről 1878-ban lemondott és 1882-ben ismét tagja lett a képviselőháznak. Aradon nagy népszerűségnek örvendett, mi kitünt, midőn őt 1892 ben Falk Miksa ellenében nemzeti párti programmal képviselőnek választották; 1896-ban azonban, a Bánffy-választások alatt már Hieronymi Károly nyerte el Arad város mandátumát.

— Egyházkerületi közgyűlés.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bányai ágostai evangélikus egyházkerület ma délelőtt **Zsilinszky** államtitkár, egyházkerületi felügyelő és **Sárkány** püs-

pök kettős elnöklésével megkezdte évi közgyűlését. Zsilinszky melegen emlékezett meg **Szilágyi** Dezsőről, bejelentette **Pulszky Ágost**on, a dunáninni kerület volt felügyelőjének hirtelen halálát s a közgyűlés elhatározta, hogy Pulszky családjához részvétiratot intéznek. Zsilinszky elnöki megnyitója után Sárkány püspök előterjesztette az évi jelentést, melyet tudomásul vettek. Az ülést holnap folytatják.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
AUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Üzlet-megnyitás!

A nagyérdemű közönség becses tudomására hozom, hogy **Baranya-Szt-Lőrincsen**, a **Vasuti utczában 250. számú házban**

uj kályhás-üzletet

nyitottam, hol mindenkor készen **uj cserép-kályhák** kaphatók. Megrendelésre készítek **öt szögletű és nyolcz szögletű kályhákat, kandalókat és takaréktűzhelyeket** is.

Továbbá mindenkor ellátalak használatban lévő **kályhák, kandalók, takaréktűzhelyek javítását** vagy azoknak átrakását is. A kitűnő jó munkám után igen olcsó árakat számítok, miért is üzletemet a nagyérdemű közönség szives pártfogásába ajánlva, maradok

kész szolgáljuk

GINZER BALINT,
agyagkályha-készítő.

Özv. Frei Nándorné

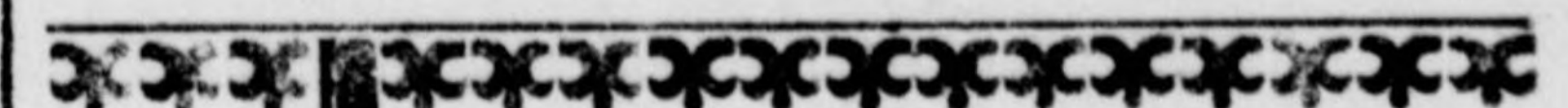
és

özv. Wilhelm Ferenczné

fehérnemű készítő

Pécs Mandula-utca 12. sz.

Elvállalnak mindenféle fehérneműk **legujabb minta szerinti** készítését, legjutányosabb ártért.

!! Éppen most jelent meg !!

A Pécs szab. kir. város és határában levő épületek jegyzéke

(Háztulajdonosok névjegyzékével)

ára 2 korona.

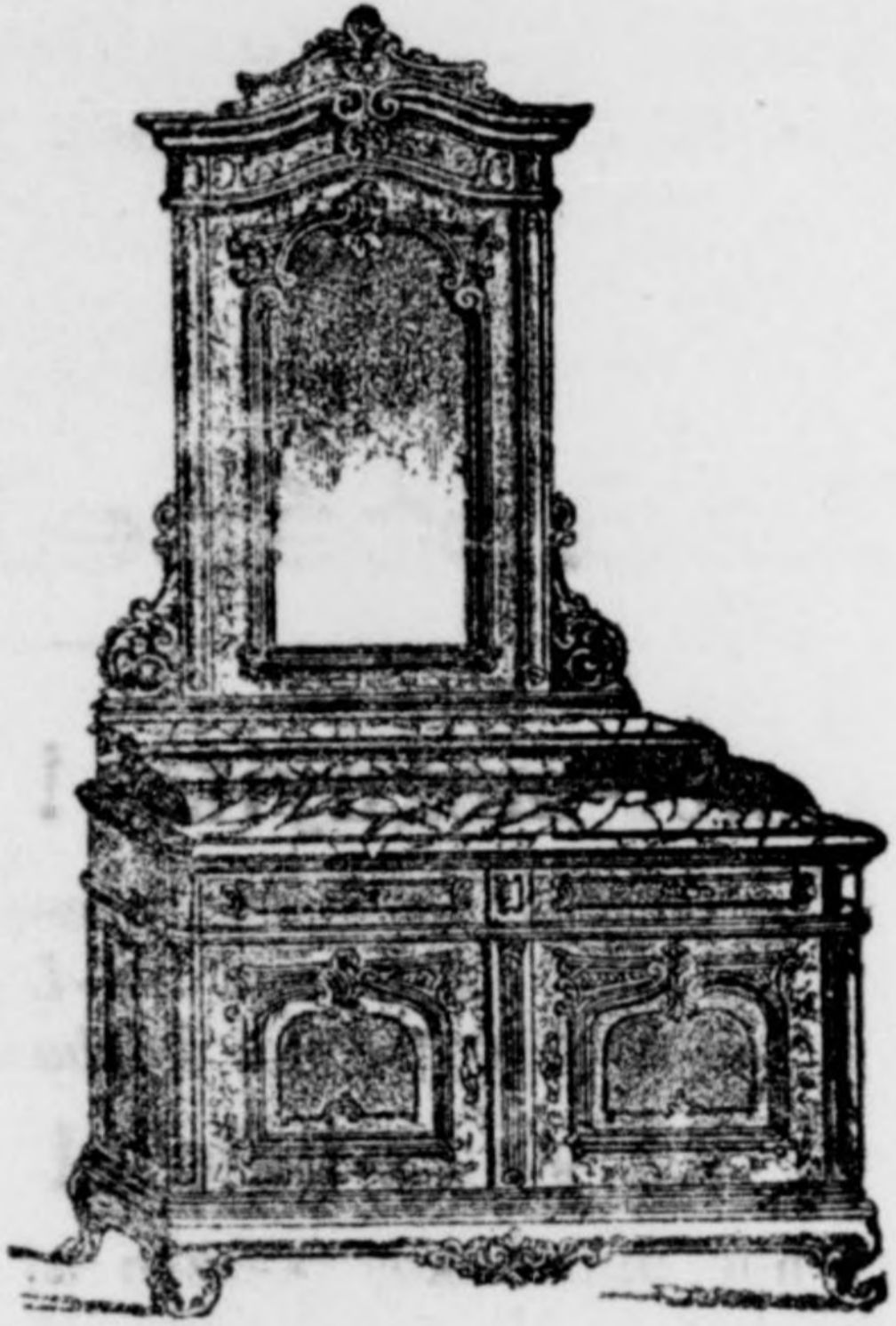
Kapható lapunk kiadóhivatalában.

Emeleti utcai lakás,

mely áll 2 szoba, alkov, konyha és mellékhelyiségekből, az Arpád-utca 31. szám alatti házban november 1-től kiadó.

Évi bér 280 korona.

Bővebbet ugyanott a házmesternél vagy lapunk kiadóhivatalában.

ZSOLNAY IMRE

BUTOR-

raktára
és műhelyei
PÉCS,

Ferenciek-utca 11. szám.

Szülőkre figyelmébe!

Az új iskolai évad kezdete alkalmával bátorkodom dúsan felszerelt

fiu és gyermek

ruha-raktáramat

uagybecsű figyelmébe ajánlani.

A nálam vásárolt ruhákért olcsóságuk mellett tartósságukért kezeskedem.

Minden előforduló javítást, tisztítást, vasalás az iskola éven belül díjazás nélkül végeztetem.

Becsés megrendeléseiket kéri kitűnő tisztelettel

Klein Sándor

férfi-, fiu- és gyermekruha-raktár.

Pécs, Széchenyi-tér 7.

Finom csemege-szőlő

kapható kilónként 50 fillérért JANKOVITS HUGONÁL Pécs, Vásártér 6. sz.

HIRDETÉSEK

. jutányos áron a kiadóhivatalban
. vétetnek föl.

Erreth-féle borok kizárólagos raktára.

Nagyságos Erreth János ur, Pécs város elsőrendű bortermelője kitűnő minőségű, saját termésű

pécsi hegyi borainak

eladását kizárólag tisztelettel alulirotra ruházzván, abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy ezen köztudomásúlag a legkényesebb igényeknek is megfelelő ó-borokat mindig friss töltésben palaczkozva, kívánatra hordókban is — hamisítatlan minőségért kezeskedve — árusíthatom.

A fenti borokból különösen a következőket van szerencsém a n. é. közönség figyelmébe ajánlani:

1891. évbéli fehér asztali bor literje . . . 55 kr.

1885. évbéli bálicsi fehér peccsenye-bor,
palackja (0.7 l.) 70 kr.

Adónélkül 7 krral olcsóbb literenkint.

Árak palaczkokkal együtt értendők. Palaczkok 7 kr. értékben visszavétetnek.

Kerdi Lajos,

fűszer-, bor- és csemege-kereskedése
PÉCSETT, Király-u. 6. sz.

Hamisítatlan minőségért kezeskedik.

ELEGÁNS

étkező-helyiség

a
Secessió-söröző.

Ebéd és vacsora bérlet
bármely naptól megkezdhető.

A
pilseni
polgári
sörfőzöde

Homoki „Kadarka“
1900. évi fehér
„RIZLING“
és pécsi
„Ó-BOR“
tized literenkint
kerül kiszolgálásra.

„ÓSFORRÁS“
söre.

Banquettek, Table d'hôte-ok
és Társasvacsorák

rendezését is elvállaljuk

Mély tisztelettel

Bedő Testvérek.